

TORONYIRÁNY

XVIII. 40.

2024. október 6.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 27. vasárnap

Terménybetakarítási hálaadás

Október 8. Szűz Mária, Magyarok
Nagyasszonya, Magyarország
Főpátrónája

A bensőséges házastársi élet- és szeretetközösség a Teremtő műve, a maga törvényhozásával ő szabályozza, és a házassági szövetségkötés, vagyis a személyes és visszavonhatatlan beleegyezés hozza létre. Így egy, az Isten rendelése folytán szilárd intézmény keletkezik – még a társadalom nyilvánossága előtt is – abból az emberi aktusból, amellyel a házastársak egymásnak adják önmagukat és elfogadják a másikat; ez a szent kötelék pedig – mind a házastársak és a gyermek, mind a társadalom érdekében – már nem függ az emberi döntéstől. Maga Isten a szerzője a házasságnak, amelynek javai és céljai vannak, és ezek mindegyikétől igen nagy mértékben függ az emberi faj fennmaradása, az egyes családtagok személyes fejlődése és örök sorsa, továbbá magának a családnak és az egész társadalomnak méltósága, biztonsága, békéje és jóléte. A házasság intézménye és a házastársi szerelem természetesen irányul utódok létrehozására és felnevelésére; ez mintegy betetőzése és a koronája. A férfi és a nő továbbá a házasságban „már nem két test, hanem csak egy” (Mt 19,6), személyük és tevékenységük bensőséges kapcsolatában egymás kölcsönös segítségére és szolgálatára vannak, egységüket átlik és egyre szilárdabban érzik a magukénak. Ez a bensőséges egyesülés – hiszen itt két személy kölcsönös önátadásáról van szó – nemkülönben a gyermekek érdeke is a házastársak teljes hűségét követeli meg, és sürgeti, hogy felbonthatatlan legyen egységük.

II. Vat. Zsin., GS 48

Az Imaapostolság szándéka

A közös küldetésért: Imádkozzunk, hogy az Egyház továbbra is minden tekintetben támogassa a szinodális szemléletmódot, mint a társfelelősség jelét, és elősegítse a papok, szerzetesek és laikusok részvételét, közösségét és közös küldetését.

A szentmise olvasmányai

- Ter 2,18-24.** Isten megteremtette az embert, férfinak és nőnek.
- Zsid 2,9-11** Jézus nem szégyell testvéreinek vallani bennünket.
- Mk 10,2-16** Jézus a férfi és nő házassági életszövetségét felbonthatatlannak tanítja.

A válasz tilalma

A 2. versből megtudjuk, kik lépnek Jézushoz és mi a kérdésük. A farizeusok a 2,16.24; 3,6 óta Jézus ellenfelei, nem is meglepő, hogy próbára akarják őt tenni. A zsidó főtanács egyes csoportjai majd Jeruzsálemben is vitába bocsátkoznak Jézussal (vö. 11,27-12,34). A kérdés egyfelől azért veszélyes, mert érintheti Heródes házasságát, persze az nemcsak mint válás, hanem mint családon belüli házasság is jogtalan volt. Másfelől viszont arról van szó, hogy a Törvény világos lehetőséget adott a válólevél kiállítására (MTörv 24,1-4), vagyis az a kérdés, hogy „vajon szabad-e” válólevelet adni, önmagában szembefordul már a Törvénnyel. Ha Jézus „szokása szerint” tanított, bizonyára ismert volt már álláspontja e tekintetben is, vagyis hogy ebben a pontban ellene mondott a Törvény eligazításának. A farizeusok kérdése megfelel a zsidó jognak, amelyben a férj kezdeményezhette a válást, a válólevéllel tanúsítva szabad állapotát. A zsidó törvénytudósok között legfeljebb arról folyt vita, hogy milyen indokkal történhet meg a feleség elbocsátása. A 3. versben Jézus a kérdésre kérdéssel válaszol. Átveszi a kezdeményezést, és megmutatja, hogy a farizeusok nagyon is jól tudják, mi van a Törvényben. Jézus nem tartja mellékesnek, hogy mit parancsolt Mózes, de kétségtelen, hogy saját tanítását kifejtve Mózes indokait is felülbírálja majd. A 4. versben a farizeusok válaszolnak Jézusnak. Jézus a parancsról kérdezett, a farizeusok viszont „engedélyről” beszélnek. Az 5-9. versben Jézus válaszol, kérdezői háttérbe szorulnak, a jelenet végén már meg sem szólalnak. A szív keménysége (szklérokardia – csak itt, illetve Mt 19,8-ban az Újszövetségben) voltaképpen azt jelenti, hogy valaki visszautasítja Isten jóságát, illetve elzárja a szívét, vagyis értelmének, érzelmeinek és akaratának legbelső központját Isten igazsága előtt (vö. MTörv 10,12-22). A keményszívűség bibliai értelemben tehát teológiai valóság, nem a felebaráti szeretet hiányára vonatkozik elsősorban, az inkább következmény, amely szinte mindig követi az Istentől való elfordulást. Jézus mindenesetre úgy értelmezi a válás mózesi lehetőségét, mint amely időlegesen szabályozta az emberi együttélés egy területét, ám most valami újnak kell következnie.

Es az újdonság akkor lesz lehetséges, ha feloldódik a „szív keménysége”, ha jön valaki, aki helyreállítja a teremtés megbomlott egységét és teljességét. A farizeusok azt keresik, mi a megengedett. Jézus viszont azt, hogy mi az Isten szándéka, mi volt az a kezdeti terv, amellyel az embernek, a teremtménynek nem szabad szembefordulnia. A 6-8. versben erről majd tanítani. Előbb a Ter 1,27 (illetve ennek megfelelő 5,2), majd a Ter 2,24 verseket idézi a Szeptuagintának, vagyis a régi görög fordításnak megfelelő szavakkal. Isten eredeti szándékában a férfinak és nőnek teremtett ember egyképpen Isten képmása (Ter 1,27), sőt az ember éppen ebben a kettős egységében képe Istennek. Ez a mondat tehát először is a férfi jogát vitatja el, amellyel a zsidó gyakorlatban ő egyedül rendelkezhetett a nő sorsáról. A 7-8. versek egy újabb idézetet, „írásbizonyítékot” hoznak, amelyet Jézus még meg is erősít, saját szavaival a lényegyet kiemelve. Eszerint a férfinak és nőnek teremtett emberek egymás iránti vonzódása átrendezi gyermekkori kapcsolataikat, létrehozza a házasságot (lásd ugyanezen versek idézetét az Ef 5,31-ben), elválaszthatatlan egységet hoz létre. Jézus pozitív értelemben Isten akaratából és rendező szeretetéből fakadónak tünteti fel a férfi és nő egyesülését, amelyből valami maradandó, örizendő és tisztelbent tartandó valóság jött létre, a „házasság teste”, az „egy test”. Ez az egy test tehát Istentől alkotott egységben tudja a házastársi szeretmet, a születő gyermeket, illetve a házastársak egységét, a család életét. A 9. versben Jézus vonja le a következtetést: ha ez az új egység Isten akaratából jött létre, az embernek nem szabad szétválasztania. Az „ember” (anthróposz) ebben az esetben valószínűleg nem valamiféle bíró, hanem a férj, aki a zsidó jog szerint a válást kezdeményezhette, s akiről a 7. vers idézetében szó volt. A házaspárt Isten fogta közös igába (szűdzeugnūmi, a dzeugosz, „iga” szóból), az emberi élet szépséges terheit együtt kell hordozniuk. A válás teljes tiltása Jézus erkölcsi tanításának teljesen önálló eleme. Jézus korában ebben a formában, abszolút értelemben egyetlen kortárs szellemi vagy vallási irányzat sem állította a házasság felbonthatatlanságát. Jézus olyan tekintéllyel és tanítással lépett föl, amely mindent helyreállított (vö. 7,37; 2,27), s kifejezte az elékezett Isten országának új rendjét. Ezt a rendet azonban csak azok képesek elfogadni és eszerint élni is, akik gyermeki szeretettel fogadják azt (vö. 1,15). Az értelmezők azt is kiemelik, hogy míg a zsidóság elsősorban a férfi jogát ismerte el, addig a hellenisztikus kultúrában az asszony is kezdeményezhette a válást (vö. 1Kor 7,10). Josephus Flavius viszont beszámol olyan esetekről, amelyekben vagy maga az asszony kezdeményezte a válást, vagy ő bujtotta fel a férjet, hogy váljon el tőle (Ant. lud. XV, 7,10; XVIII, 5,4; Vita 75). A szöveg tehát valószínűleg tekintettel van a hellenista környezetben élőkre is, illetve a zsidóság olyan állapotát tükrözi, amelyben terjedtek a hellenista eszmék, s a rabbinikus törvénykezés nem volt egyeduralgó. Jézus tiltása a válással kapcsolatban nyilvánvalóan megerősíti a nő társadalmi helyzetét. Mint a társadalom sebezhető tagjait védeni kell őket. Megmaradásuk szempontjából mindig is döntő jelentősége volt a gazdasági támogatásnak. A kisgyermekes anyáktól való könnyű válás nem más, mint a társadalom legfontosabb tagjaival való törődés felelősségének elutasítása akkor, amikor a leginkább sebezhető. Az a közösség, amely Jézus körül formálódik, más rendet képvisel. A mózesi törvény értelmezésének kérdése ezt az elbeszélést mintha a Jn 8-ban olvasható házasságtörő asszony esetével hozná összefüggésbe. Jézus magatartása egyazon elv két különböző gyakorlati megvalósítását mutatja: az elvekbe tökéletesen kitaró Mester a gyakorlatban irgalmas, a megtérőt új útra segíti felmentő szavával.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (20.)

Második rész Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyhítelek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

1. Haragvási hajlam

Gyakran a jó pásztor is keménnyé válik báránykáival szemben. Túlzott védekezésével fájdalmat okoz; gyógyítania kell és gyógyítani akar, mégis megsebez. Ezért azután csak keménységet, dacot és ellenállást arat. A terméketlen munka lenyomja, túlfeszíti idegeit; elkeseredetté és haragossá válik. Jót akar, de nem látja meg, hogy haragvó vérmérséklete, mely élessé, keménnyé teszi, mindent elront. Ő buzgalomnak nevezi, pedig csak sértett érzelmei, beteges, dohogó önszeretete hajtják. A visszhang saját szavainkat ismétli meg. Kétségtelen, hogy az előjáróknak néha haragudniuk, büntetniük kell, hogy a fegyelmet és a rendet fenntarthatassák. Ez a buzgalom helyes, ha nem az ideges önkérés és önszeretet sértett érzéseiből fakadó haraggal azonos. Az Istennek tetsző harag a Szentlélekből és nem a mi lelkünkől ered, szeretnünk kell azt, akit büntetünk, az ő javát kell akarnunk és nem a magunkét, s ezért a nyugodt értelem vezessen bennünket. A bűnnel szemben érzett jogos harag nem öli meg a bűnös iránti szeretetet és irgalmasságot; nem tiporja le őt kemény szemrehányásokkal, hanem megmutatja neki a bajt, szerencsétlenséget, amelytől meg akarja menteni. A jó pásztornak készen kell lennie arra, hogy mesterének példáját követvén, elviseljen minden sikertelenséget, hálátlanságot, s hogy harag és dohogás nélkül megbocsásson. Ha így szereti ellenségeit, uralkodni fog ideges nyugtalanságán és izgalmán, megőrzi józansága megfontoltságát, és élvezni fogja munkájának gyümölcsét. Krisztus is haragudott a templomi árusokra, de tanítványai felismerték, hogy indulata buzgalom volt, nem pedig harag.

A haragos védekezés önmagában véve a természet egyik szükséges és hasznos adottsága. A mély és finom ingerlékenység önmagában szintén tökéletesség és a nemes emberek tulajdonsága. Rest érzelmi erők rest akaratot vonnak maguk után. A halott fahasáiban nincs fogékonyság, nincs benne tűz. A legtöbb ember azonban, a maga túl erős érzékenységében, gyakran olyan izgalmi állapotba jut, mely értelmét és ítéletét megzavarja. A heves kolerikus ember könnyen kifakad és így gyorsan leleplezi magát, míg a csendes idealista - melankolikus huzamosan haragtartó. Az ilyen ember haragja idegörlőbb. Az ideges emberben eluralkodó félelem eltúlozza az elhárítandó veszedelmet. Minél könnyebben és mélyebben vesszük fel a benyomásokat, annál felbolygatóbbak érzéseink. Felmelegszünk, fellelkesülünk a jóval szemben; de könnyen félünk, könnyen haragszunk, védekező állásba helyezkedünk, ingerültek leszünk, felindulunk, elveszítjük bátorságunkat, gyűlölködünk. Annyira igénybe vesz a látszólagos veszedelem tudata, hogy elveszítjük nyugal munkát és kikapcsoljuk értelmünket. Tűrjük, hogy a benyomások lehengereljenek bennünket és elzárkózunk a nyugodt mérlegelés elől.

Átadjuk magunkat érzéseinknek, és értelmünk érvekkel akarja alátámasztani jogosultságukat; túrjuk, hogy vak indulatok, féltékenység, félelem, harag, gyűlölet hajtsanak - az állatok is ilyenek -, de az ember, aki teljesen haragvó, védekező érzéseinek adja át magát, az állatnál is rosszabb, mert hiszen megfontoltan, tudatosan haragszik és gyűlöl.

Minden ember a maga módján haragszik és védekezik. Mindenki van egy pont, amely legkönnyebben sebezhető, ahol leggyorsabban válik ingerültté, s ami ellen leghevesebben védekezik. Minden vérmérsékletben vannak haragvó érzelmi erők. A harag szónál azonban elsősorban a kolerikus adottságra gondolunk, mert ennek különös sajátossága a zivataros hirtelen harag.

A harag körébe tartozik azonban a mélyebb vérmérsékletek önmagában rágódó mérge és dühe; az ilyen vérmérsékletű emberek hűvösen és nyugodtan várják meg a megfelelő pillanatot ahhoz, hogy megsemmisítsék ellenségüket. Isten minden embert felkészített a védelmi harcra, s ez a harc életünkben igen nagy szerepet játszik. Hol a mindennapi kenyérért, dicsőségért, állásért harcolunk, hol gazdasági, társadalmi, politikai előnyökért. Harc folyik le a hatalmon levők kabinetjeiben, a politikusok klubjaiban, a gazdagok palotáiban, a szegények kunyhóiban. Mindenütt ugyanaz a harag, kezdve a legenyhébb ellenszenvtől a legádázabb gyűlöletig, a titkos irigykedéstől a nyílt ellenségeskedésig, a rosszkedvtől a lángoló indulatig, a titkos cselszövéstől a nyílt dühig. Egy ember sem mentes a haragvó érzelmi erőktől. Sokan nem is sejtik, hogy azért szerencsétlenek, mert éppen ezeken nem tudnak uralkodni.

Harag vaksága és bűne

Az emberi értelmet semmi sem zavarja meg úgy, mint az izgatott harag vak, védekező érzései. Milyen elvakulttá válik izgalmában az ember, milyen oktalanul cselekszik! Lába elbotlik egy kőben; máris fellángol benne a védekezés. Leszidja a gonosz követ, belerúg, és esztelenül dühöng. De nemcsak az élettelen tárgyra önti ki haragját, hanem a környezetében élő emberekre is. Mindent szíd, mindent káromol, mindent megüt, ami útjába akad. A hirtelen haragban nincs értelem, és dühös állathoz teszi hasonlatossá az embert. Mennyire felizgul a haragos ember, ha valami nem úgy történik, ahogy ő akarta, vagy ha ellentmondanak neki! Arca eltorzul, fogát viczorítja, szemét forgatja, s megugatja az embereket. De nem minden hirtelen haragú ember robban úgy ki, mint a tüzes kolerikus-szangvinikus természetek.

Mélyebb vérmérsékletű emberek, mint például a melankolikusok, lenyelik haragjukat és lehangoltság, sértődöttség, ellenszenv, gyűlölet és bosszúvágy rögződnek meg bennük. Ennek következtében félelmetes indulatok sűrűsödnek össze kedélyvilágukban. Vannak például, akik dühükben becsapják az ajtót, összetörnek valamit, ami kezük ügyébe akad, vagy az ártatlan állatokon töltik ki mérgüket. Mások az emberekkel szembeni félelmük, gyűlöletük hatása alatt elrejtőznek. Jaj annak, aki ilyenkor közelükbe lép! Mindent eltorzítanak, elferdítenek, amit mások mondanak, vagy cselekszenek.

Az ilyen megsértett, érzékeny, haragos ember mindent egyoldalúan fog fel, és egészen beburkolódik az őt ért képzelt igazságtalanságba. A düh és gyűlölet odáig megy egyeseknél, hogy szinte elveszteni látszanak értelmüket, lelkiismeretüket. Minden gondolatuk, cselekedetük bosszúvágyból, sötétségből fakad, s amit tesznek, gyakran szörnyű igazságtalanság, gonosz képmutatás, súlyos rágalom.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Lisieux-i „kis” Szent Teréz

Semmiképpen sem volt kicsi: Teréz (= nyári hő) volt, és nagy a szenvedésben, a próbatételek elviselésében, a természetben is magasabb a társainál.

Aki Normandiában a Gyöngyház-part felé közeledik, térjen be a kisvárosba, Lisieux-be, a Fekete Földek dombján álló, vakítóan fehér bazilikába, s ha benső készletét érez, mondjon el egy fohászt a jelenkorért, vagy látogassa meg a Kármelt, ahol Louis Martin órásmester leányának ereklyéit láthatja egy tartóban. Teréz 1873-ban született, s már 1925-ben szentté avatták. Életprogramját talán Babitscsal fogalmazhatnók meg legpontosabban: *A jelen kíncs / mint a jó levegő, nem elég soha! Többet, örökké / Többet, amíg élünk! A sziget nem elég magas...*

Ez bizony nem afféle rózsaszirm-hullogatás, ahogyan Lisieux modern misztikusának egyik mondását félremagyarázták. Az eredeti így hangzik: a mennyországban a szeretet rózsaleveleit szeretné Jézus elé hullatni, ahogyan kislánként az úrnapi körmenetben tette. A kor vallásos gondolkodása, de főleg gyakorlata hajlamos volt a negédes katolicizmusra, abból a bénító ultramontanista felfogásból eredő bezárkózottságra, amely *Prohászka Ottokár* műveit is a tiltott könyvek jegyzékére tette. Az egyház jogi oldala került fénybe, s ez elég nagy árnyékot vont a józan értelmet követő teológiai gondolkodásra is.

Persze, sok szempontból érthető az egyház védekezése; igaz, amit *Harsányi Lajos Kis Szent Teréz* versében megfogalmazott: *A kornak méhe háborút dübörgött. / Az emberek és rendszerek inogtak. / Az eljövendő rettentő kínoknak / Villámai markolta már az ördög.* Söveges Dávidbencés tudós pontos korpépet ad a restauráció idejéről (*Fejezetek a lelkiesség történetéből*), magáról a vallásosságáról, s ha valaki nem restelli elolvasni Lisieux-i Szent Teréz önéletrajzát, rádöbben: etika, misztika napi áldozatvállalások apró tömegében válik igazán érthetővé-követhetővé a modern nemzedéknek, nem pedig jámbor-kegyes szerzetesnők, s nyomukban mit sem tudó, rosszul „nevelt” hívők legenda-csinálmányai nyomán. Nem vád ez, nem vita tárgya, hanem tény - ha a XIX. század sodró áramlását figyeljük a szellem optikájával. Volt teológus, J. M. Sailer, akit megróttak, elcsaptak, mert a kispapok kezébe adta Goethe vagy Lessing szépirodalmi műveit; volt ifjúság gondozó nagy lélek, Don Bosco, akit el akartak tenni láb alól a gonoszság megszállottjai, s volt vincés nővér, *Labouré Szent Katalin*, betegápoló; látomásait csodás érmekkel „igazolta”. (A teste épségben maradt a sírban is.) Az éremből Babitsnak a halálós ágán egyet a kezébe adtak. Udvariasan megköszönte. Aztán meghalt...

Korának ellentmondásait Teréz ösztönösen érezte, de kimaradt bármiféle ütközésből. A misztika számára sem látomások sorozata, hanem benső lefoglaltság a kegyelem által; nem vált teológussá, de azokat a különös ismeret-üzeneteket mégis követte, amelyek a legnagyobb teológusok elismerésére számíthatnak. Nem rajz- vagy költői tehetsége az (meglehetősen gyöngye versikéket írt, naiv képeket festegetett), amelyből az elferdített életrajzok nyomán szinte stílust fabrikált az elfoglaltak sereglete. Sok szenvedésben van része. *Nemcsak a betegség, hanem élete utolsó másfél évében hitellenes kísértései vannak: amiért élt, mind csak képzelődés, a mennyország csak vágyalom, stb...; hűségesen és erősen mindvégig kitarat Isten mellett* - írja Söveges Dávid. Nincs szó érzélgősségről, romantikus érzelmi kitérésekről, csak józan megéléséről a kegyelem indítékainak, alázatosságáról, amelyről Eckhardt ezt írja: „Az alázatnak nevezett erény gyökere az Istenség mélyén van”. Ahogyan a megújított gótika, Teréz is a fény és az arány összefüggésében ismerte fel az embert:

„Megértettem, hogy az igazi nagyság a lélekben lakik és nem a névben, mint ahogy Izaiás mondja: 'Az Úr más nevet fog adni választottainak', és Szent János is mondja: 'A győztes egy fehér követ fog kapni, amelyre új név van írva, amelyet senki sem ismer, csak aki kapja.'”

Természetesnek fogja fel a hivatását, amely a természetfölöttivel folyton találkozik: *Azzal, hogy (a szerzetes) Istennek adja magát, nem veszíti el a szív természetes gyöngédségét, sőt, ellenkezőleg, ez a gyöngédség csak növekszik, egyre tisztábbá és istenibbé válik.*

Mennyi erő kellett ehhez, mennyi küzdelem!

A Fekete Földek bazilikája s a Kármel a Normann-tengerparthoz közel ma sem ilyen többet. S mintha Lisieux-i Teréz életművéhez csatlakoznék korunk gondolkodója, amikor ezt írja: „Nem dolgozhatom azért, hogy diadalra vigyek egy értéket, például az igazságosságot anélkül, hogy valami módon meg ne halnék.”

Teréz a mindennapi feladatok áldozatában vált szentté.

† Tóth Sándor

hírek információk

Felújították és a közelmúltban ünnepélyes keretek között adták át a pusztamérgesi, út menti Meszes keresztet, melyet 1910-ben Meszes Mátyás állíttatott, pontosan nem ismert okból. A termésköből készült feszület felújítását a helyi hívek adományaiból valósították meg. Negyela Zoltán ruzsai plébános, aki Papp Sándor polgármester jelzésére kezdte el a gyűjtést, az átadó ünnepségen újból megáldotta a keresztet.

~~~~~  
 Horváth Gábor Ópusztaszeren élő, a szegedi Gál Ferenc Egyetemen tanító történész kapta idén az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark Szer Üzenete-díját. Érdekesség, hogy ezt az emlékpark vezetőjeként még 2007-ben éppen ő alapította. Munkásságának egyik legjelentősebb része, hogy azonosította a Gesta Hungarorumot író Anonymust, a 12. és a 13. század fordulóján élt Kalán pécsi püspök, III. Béla kancellárja személyében.

~~~~~  
A Szent Gellért Fesztivál keretén belül a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme adott otthont tudományos előadásoknak szeptember 25-én. Az előadások során Janka Zoltán, Párducz Árpád és Pál József professzorok mutatták be komplex módon a zene és a tudomány összefüggéseit.

~~~~~  
 A Szeged Televízió stábja a nyár folyamán ellátogatott a 27. ÁGOTA Táborba, ahol megörökítette, filmre vette a legszebb pillanatokot és legjobb gondolatokat. Az ÁGOTA Közösség fiataljai, önkéntesei, autentikus segítői és Kothencz János az ÁGOTA Közösség vezetője mesélnek a táborról ÁGOTA Falván. Az „ÁGOTA Tábor 2024 - Jó újra Itthon!” című filmben Kántor Anna, gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatal így fogalmazott az ÁGOTA Közösségről: „A család az, ahol támaszt kapsz, ahol szeretet nyújtanak és ott vannak, amikor szükséged van rájuk.”

~~~~~  
 Szegeden rendezik meg az Országos Katolikus Karizmatikus Megújulás 32. Országos Találkozóját október 12-én. Az idei találkozó vezérigéje: „Mivel hisztek, ujjonghattok a megdicsőültek kimondhatatlan örömeivel, mert eléritek hitetek célját: lelketek üdvösségét.” (1Pt 1,8b-9.). Helyszín az Újszegedi Városi Sportszarnok, részletek a <https://www.mkkm.hu/> oldalon olvashatók.

~~~~~  
**A Dóm búcsú közösségi napjára várják a szegedieket október 12-én, szombaton délután a Katolikus Házba. A részletekről a templomban kített szórólapok és a honlapon található információk (fogadalmitemplom.hu) adnak bővebb tájékoztatást.**

### Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László  
 Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,  
 Cserny Szilvia, Karsai Örs,  
 † Tóth Sándor  
 Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gál Ferenc Egyetem „Bálint Sándor” Vallási Kultúrakutató Csoportja október 15-én Bálint Sándor néprajzkutató születésének 120. évfordulója alkalmából konferenciát szervez. A konferencia 10 órakor kezdődik a Gál Ferenc Egyetemen (Dóm tér 6.). Előadók: Serfőző Levente docens, oktatási helynök, Barna Gábor kutatócsoport vezető, Szőke Balázs, Miklós Réka, Frauhammer Krisztina, Kiss Norbert és Glässer Nagyillés Anikó.

A délután folyamán kerül sor Bálint Sándor emléktáblájának megáldására és koszorúzására a Tömörkény utca 2.b szám alatt a Bartók Béla Női Kar közreműködésével.

~~~~~  
 Molnár János festő- és grafikusművész ISTEN – HAZA – CSALÁD című életmű kiállítása november 24-ig, keddtől-vasárnapig 9-17 óra között tekinthető meg a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

~~~~~  
**Házasságra készülő párok számára szervez Jegyes Hétvége címmel programot a Házasság Hétvége nevű katolikus lelkeségi mozgalom Szeged-Szentmihályon október 25-27-én. Az esemény a résztvevő pároknak olyan intenzív lelki felkészülést ajánl, amely lehetőséget ad számukra a szentségi házasság valódi értékeinek és kérdéseinek közös körüljárására, döntésük megerősítésére vagy átgondolására. A Házasság Hétvége lelkeségi mozgalom keretében Thorday Attila esperes-plébános tavasszal három ilyen alkalmat szervezett az ország különböző pontjain, ősszel viszont csak ezt az egyet, azoknak, akik jó időben, nyugodt körülmények között szeretnének készülni a jövőjükre. Jelszavuk: „Az esküvő csak egy nap, a házasság egy életre szól!” Bővebb információ a [jegyeshetvege.hu](http://jegyeshetvege.hu) oldalon olvasható. Jelentkezni az alábbi oldalon található űrlap kitöltésével lehet: <https://forms.gle/nCuxbb9uLhPYfHsL7>.**

~~~~~  
 A Szegedi Dóm Látogatóközpont a korábbi években tapasztalt nagy érdeklődésre való tekintettel, idén ismét lehetőséget kínál betlehemek készítésére családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők, gyerekek és felnőttek számára. A „Nem lehet csoda nélkül élni” című betlehemi kiállításra készíthető alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. A kész műveket személyesen vagy postai úton november 24-én 17 óráig, névvel, címmel, elérhetőséggel és néhány soros ismertetővel, valamint a www.domlatogatokozpont.hu internetes felületről letölthető vagy a személyesen átvehető jelentkezőlappal várják a Szegedi Dóm Látogatóközpontjába (6720 Szeged, Dóm tér 16.). Az elkészült betlehemek lehetőséget kapnak arra, hogy a kiállítóterekben tekinthessék meg őket, szebbé téve ezzel a közelgő karácsonyi ünnepi várakozás hangulatát az alkotók és a látogatók körében. A kiállítás november 28. és február 2. között lesz megtekinthető.